ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 908/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Μαΐου 2000

σχετικά με τις λεπτομέρειες υπολογισμού των ενισχύσεων που χορηγούνται από τα κράτη μέλη στις οργανώσεις παραγωγών στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας [1], και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 καθορίζει, ιδίως στο άρθρο 15 παράγραφος 1, τους γενικούς όρους χορήγησης και χρηματοδότησης των ενισχύσεων που χορηγούνται από τα κράτη μέλη στις οργανώσεις παραγωγών που έχουν λάβει την αναγνώριση που προβλέπεται στο άρθρο 4 και, ενδεχομένως, την ειδική αναγνώριση που προβλέπεται στο άρθρο 7α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3318/94 [3].

(2) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η χορήγηση και η χρηματοδότηση των ενισχύσεων αυτών υπό παρόμοιους όρους, πρέπει να καθοριστούν οι λεπτομέρειες υπολογισμού της αξίας της διατιθέμενης προς πώληση παραγωγής, η οποία καλύπτεται από την δράση των οργανώσεων παραγωγών, καθώς και των εξόδων διαχείρισης των οργανώσεων αυτών· ο υπολογισμός αυτός πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με αποδεικτικές λογιστικές βάσεις· ωστόσο, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η δυσκολία διάθεσης, σε ορισμένες περιπτώσεις, τέτοιων βάσεων με την υιοθέτηση σε επικουρική βάση μιας κατ' αποκοπή μεθόδου.

(3) Πρέπει να περιορίζονται σε ένα ανώτατο συνολικό ποσό οι ενισχύσεις τις οποίες μπορεί να λαμβάνει μία ένωση οργανώσεων παραγωγών, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι κάθε μία από τις συμμετέχουσες οργανώσεις μπορεί να απολαύει ενισχύσεων σύστασης και λειτουργίας.

(4) Πρέπει να οριστούν οι λεπτομέρειες του καθορισμού των δαπανών που αφορούν την εφαρμογή ενός σχεδίου βελτίωσης της ποιότητας από μία οργάνωση παραγωγών.

(5) Πρέπει να οριστούν οι λεπτομέρειες επιστροφής της κοινοτικής συνδρομής που αφορούν τις ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη πριν την 1η Ιανουαρίου 2000, οι οποίες ωστόσο δεν αποτέλεσαν αντικείμενο απόφασης επιστροφής της Επιτροπής πριν την ημερομηνία αυτή.

(6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός ορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με την χορήγηση ενισχύσεων στις οργανώσεις παραγωγών του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999.

Άρθρο 2

1. Οι συμμετέχοντες παραγωγοί, των οποίων η παραγωγή μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, είναι οι ακόλουθοι:

α) οι παραγωγοί που ήταν μέλη της οργάνωσης κατά την ημερομηνία αναγνώρισής της και οι οποίοι διατήρησαν την ιδιότητα του μέλους κατά τη διάρκεια ολόκληρου του έτους για το οποίο ζητείται η ενίσχυση·

β) οι παραγωγοί που προσχώρησαν στην οργάνωση μετά την ημερομηνία αναγνώρισής της και οι οποίοι ήταν μέλη κατά τη διάρκεια των εννέα τελευταίων μηνών του έτους για το οποίο ζητείται η ενίσχυση.

2. Σε μία ένωση οργανώσεων παραγωγών δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, δύναται να χορηγηθεί ενίσχυση που δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 180 000 ευρώ κατά ανώτατο όριο.

Άρθρο 3

1. Για τον υπολογισμό της ενίσχύσης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, η αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο από την οργάνωση παραγωγών καθορίζεται κατ' αποκοπή για κάθε έτος, πολλαπλασιάζοντας, για κάθε προϊόν που καλύπτεται από τη δραστηριότητα της οργάνωσης:

α) τη μέση σταθμισμένη παραγωγή, που εκφράζεται ανά 100 kg καθαρού προϊόντος, που διατίθεται στο εμπόριο από τους συμμετέχοντες παραγωγούς κατά τη διάρκεια των τριών ημερολογιακών ετών που προηγούνται της περιόδου για την οποία ζητείται η ενίσχυση·

με

β) τη μέση σταθμισμένη τιμή της παραγωγής των εν λόγω παραγωγών κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου και η οποία υπολογίζεται ανά 100 kg βάρους καθαρού προϊόντος.

2. Για τόν υπολογισμό της μέσης παραγωγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), η παραγωγή που διατίθεται για πώληση από τους συμμετέχοντες παραγωγούς κατά την διάρκεια καθενός από τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο 3 έτη καθορίζεται:

α) από τα διαθέσιμα εμπορικά και λογιστικά έγγραφα που έχουν αποδεικτική αξία,

ή, σε περίπτωση που δεν υπάρχουν τα εν λόγω έγγραφα,

[1] ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 10.
[2] ΕΕ L 388 της 31.12.1992, σ. 1.
[3] ΕΕ L 350 της 31.12.1994, σ. 15.

β) από κατ' αποκοπή αξιολόγηση που πραγματοποιείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του κράτους μέλους με βάση παραμέτρους τις οποίες έχουν καθορίσει εκ των προτέρων, ανάλογα με τους σχετικούς τύπους παραγωγής.

3. Για τον υπολογισμό της μέσης τιμής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχεία β), η μέση τιμή που επιτεύχθηκε από τους παραγωγούς για κάθε ένα από τα προαναφερόμενα 3 έτη καθορίζεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του κράτους μέλους:

α) από τα διαθέσιμα εμπορικά και λογιστικά έγγραφα που έχουν αποδεικτική αξία,

ή, σε περίπτωση που δεν υπάρχουν τα εν λόγω έγγραφα,

β) με τον υπολογισμό της μέσης ετήσιας τιμής που εφαρμόστηκε για κάθε προϊόν στην κύρια αγορά στη ζώνη δραστηριότητας της σχετικής οργάνωσης παραγωγών.

Άρθρο 4

1. Τα έξοδα διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 είναι τα πραγματικά έξοδα που έχουν καταβληθεί από την οργάνωση παραγωγών για τη σύσταση και λειτουργία της και τα οποία υπάγονται στις εξής κατηγορίες:

α) έξοδα σχετικά με τις προπαρασκευαστικές εργασίες για τη σύσταση της οργάνωσης, καθώς και έξοδα σχετικά με την ιδρυτική πράξη, το καταστατικό της ή την τροποποίησή του·

β) έξοδα ελέγχου στο πλαίσιο της τήρησης των κανόνων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92·

γ) έξοδα προσωπικού (μισθοί, έξοδα κατάρτισης, έξοδα κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και έξοδα αποστολών), καθώς και αμοιβές για υπηρεσίες και τεχνικές συμβουλές·

δ) έξοδα αλληλογραφίας και τηλεπικοινωνιών·

ε) δαπάνες που αφορούν υλικό γραφείων, καθώς και αποσβέσεις ή δαπάνες χρηματοδοτικής μίσθωσης (leasing) του εξοπλισμού τους·

στ) δαπάνες σχετικά με τα μέσα που διαθέτουν οι οργανώσεις για τη μεταφορά του προσωπικού·

ζ) δαπάνες ενοικίου ή, σε περίπτωση αγοράς, δαπάνες τόκων, οι οποίοι όντως καταβλήθηκαν, καθώς και άλλες δαπάνες και επιβαρύνσεις που προκύπτουν από τη χρήση κτιρίων για τη διοικητική λειτουργία της οργάνωσης παραγωγών·

η) δαπάνες ασφαλειών σχετικά με τις μεταφορές προσωπικού, τις κτιριακές εγκαταστάσεις διοίκησης και τον εξοπλισμό τους.

2. Η οργάνωση παραγωγών διαθέτει τη δυνατότητα να κατανέμει το ποσό των δαπανών αυτών στα έτη κατά τη διάρκεια των οποίων χορηγείται η ενίσχυση.

3. Το ποσό των εξόδων διαχείρισης που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρέπει να καθορίζεται με βάση εμπορικά και λογιστικά έγγραφα που διαθέτουν αποδεικτική αξία.

Άρθρο 5

1. Τα έξοδα που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, είναι τα πραγματικά έξοδα που έχουν καταβληθεί από την οργάνωση παραγωγών για την κατάρτιση και την εφαρμογή ενός σχεδίου βελτίωσης της ποιότητας που εγκρίνεται σύμφωνα με το άρθρο 7α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92. Τα εν λόγω έξοδα υπάγονται στις ακόλουθες κατηγορίες:

α) έξοδα σχετικά με προκαταρκτικές μελέτες, έξοδα καθορισμού, καθώς και έξοδα τροποποίησης του σχεδίου·

β) έξοδα που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) του παρόντος κανονισμού·

γ) έξοδα σχετικά με ενέργειες ενημέρωσης των μελών της οργάνωσης όσον αφορά τεχνικές και τεχνογνωσία που έχουν ως στόχο τη βελτίωση της ποιότητας·

δ) έξοδα κατάρτισης και εφαρμογής ενός συστήματος ελέγχου τήρησης των μέτρων που θεσπίζονται από την οργάνωση για την εφαρμογή του σχεδίου βελτίωσης της ποιότητας.

2. Η οργάνωση παραγωγών διαθέτει τη δυνατότητα να κατανέμει το ποσό των δαπανών αυτών στα έτη κατά τη διάρκεια των οποίων χορηγείται η ενίσχυση.

3. Το ποσό των εξόδων διαχείρισης που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρέπει να καθορίζεται με βάση εμπορικά και λογιστικά έγγραφα που διαθέτουν αποδεικτική αξία, από τα οποία προκύπτει σαφώς ότι τα έξοδα ουτά διατίθενται για την εκτέλεση του σχεδίου.

Άρθρο 6

Καταργούνται, από την 1η Ιανουαρίου 2000:

— οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1452/83 [1], (ΕΟΚ) αριθ. 671/84 [2] και (ΕΚ) αριθ. 2374/96 [3],

— το άρθρο 1 δεύτερη περίπτωση, καθώς και τα άρθρα 6 και 7, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2636/95 [4].

Ωστόσο, οι καταργούμενες διατάξεις παραμένουν σε ισχύ όσον αφορά τις ενισχύσεις για τις οποίες η απόφαση χορήγησης λήφθηκε από τα κράτη μέλη πριν από την 1η Ιανουαρίου 2000, με βάση τα άρθρα 7 και 7β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92.

Για τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο του παρόντος άρθρου, στην περίπτωση που η αίτηση επιστροφής της κοινοτικής συνδρομής δεν αποτέλεσε αντικείμενο απόφασης της Επιτροπής πριν την 1η Ιανουαρίου 2000, η επιστροφή πραγματοποιείται στο πλαίσιο του προγραμματισμού των διαρθρωτικών ταμείων του σχετικού κράτους μέλους για την περίοδο 2000-2006.

Άρθρο 7

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2000.

[1] ΕΕ L 149 της 7.6.1983, σ. 5.
[2] ΕΕ L 73 της 16.3.1984, σ. 28.
[3] ΕΕ L 325 της 14.12.1996, σ. 1.
[4] ΕΕ L 271 της 14.11.1995, σ. 8.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Μαΐου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής